

παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο VIII, της ίδιας αυτής οδηγίας προβλέπουν ότι εξαιρούνται από τις τραπεζικές υπηρεσίες (δηλαδή από την κατηγορία 6 του παραρτήματος ΙΑ) οι συμβάσεις χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών που αφορούν την έκδοση, την αγορά, την πώληση και τη μεταβίβαση τίτλων ή άλλων χρηματοπιστωτικών μέσων;

(¹) ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 8ης Μαΐου 1998 το Oberlandesgericht Köln στο πλαίσιο της υποθέσεως περί επιβολής διοικητικού προστίμου σε βάρος του Alois Pfennigmann

(Υπόθεση C-193/98)

(98/C 234/30)

Με διάταξη της 8ης Μαΐου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Μαΐου 1998, το Oberlandesgericht Köln υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της υποθέσεως περί επιβολής διοικητικού προστίμου σε βάρος του Alois Pfennigmann, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα (¹):

Όσον αφορά το ζήτημα αν ένα όχημα ή ένας συνδυασμός συζευγμένων οχημάτων, υπό την έννοια του άρθρου 2 παράγραφος 1 της Συμφωνίας περί εισπράξεως τελών για τη χρήση ορισμένων οδών από βαριά οχήματα επαγγελματικής χρήσεως, σε συνδυασμό με το άρθρο 2 τέταρτη περίπτωση της οδηγίας 93/89/ΕΟΚ του Συμβουλίου (²), προορίζεται αποκλειστικά να χρησιμοποιείται για την οδική μεταφορά εμπορευμάτων, έχει σημασία ο χρόνος και ο τρόπος της εκάστοτε χρήσεώς του ή το αν προορίζεται εν γένει να χρησιμοποιείται για την οδική μεταφορά εμπορευμάτων, ανεξάρτητα από τον σκοπό για τον οποίο χρησιμοποιείται στη συγκεκριμένη περίπτωση;

(¹) Ως προς την ερμηνεία του άρθρου 2 παράγραφος 1 της Συμφωνίας περί εισπράξεως τελών για τη χρήση ορισμένων οδών από βαριά οχήματα επαγγελματικής χρήσεως, της 9ης Φεβρουαρίου 1994 (Bundesgesetzblatt, Μέρος II, σ. 1768).

(²) ΕΕ L 279 της 12.11.1993, σ. 32.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε με διάταξη της 8ης Μαΐου 1998 το Oberlandesgericht Köln στο πλαίσιο της υποθέσεως περί επιβολής διοικητικού προστίμου σε βάρος του Eckard Pörschke

(Υπόθεση C-194/98)

(98/C 234/31)

Με διάταξη της 8ης Μαΐου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 20 Μαΐου 1998, το Oberlandesgericht Köln υπέβαλε στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στο πλαίσιο της υποθέσεως περί επιβολής διοικητικού προστίμου σε βάρος του Eckard Pörschke, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα (¹):

Για τον υπολογισμό του ποσού των τελών χρήσεως που οφείλονται σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 1 της Συμφωνίας περί εισπράξεως τελών για τη χρήση ορισμένων οδών από βαριά οχήματα επαγγελματικής χρήσεως, έχει σημασία μόνον ο αριθμός των αξόνων που διαθέτει το όχημα ή ο συνδυασμός συζευγμένων οχημάτων, χωρίς να λαμβάνεται

υπόψη η μεταξύ τους απόσταση και αναξαρτήτως του αν ένας άξονας του οχήματος χρησιμοποιείται ή είναι ανυψωμένος κατά την συγκεκριμένη διαδρομή ή, αντιθέτως, οι δίδυμοι ή ανυψούμενοι άξονες δεν λαμβάνονται υπόψη κατά τον υπολογισμό των τελών χρήσεως;

(¹) Ως προς την ερμηνεία του άρθρου 8 παράγραφος 1 της Συμφωνίας περί εισπράξεως τελών για τη χρήση ορισμένων οδών από βαριά οχήματα επαγγελματικής χρήσεως, της 9ης Φεβρουαρίου 1994 (Bundesgesetzblatt, Μέρος II, σ. 1768).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberster Gerichtshof με διάταξη της 30ής Απριλίου 1998 στην υπόθεση Österreichischer Gewerkschaftsbund, σωματείο δημοσίου δικαίου, κατά Republik Österreich (Αυστριακού Δημοσίου)

(Υπόθεση C-195/98)

(98/C 234/32)

Με διάταξη της 30ής Απριλίου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 20 Μαΐου 1998, το Oberster Gerichtshof, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Österreichischer Gewerkschaftsbund, σωματείου δημοσίου δικαίου, και Republik Österreich (Αυστριακού Δημοσίου), που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορεί να υποβληθεί στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΚ, όταν πρόκειται για δίκη στην οποία το Oberster Gerichtshof, λαμβάνοντας υπόψη τα πραγματικά περιστατικά που εκθέτει ο ένας διάδικος και τα οποία πρέπει να θεωρηθούν αποδεδειγμένα και δεν συναρτώνται προς ονομαστικώς καθοριζόμενα πρόσωπα, αποφαίνεται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό επί του αιτήματος του διαδίκου αυτού να αναγνωρισθεί η ύπαρξη ή το ανυπόστατο δικαιωμάτων ή εννόμων σχέσεων εργατικού δικαίου που έχουν σημασία, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς του διαδίκου αυτού που πρέπει να θεωρηθούν βάσιμοι, για τρεις τουλάχιστον εργοδότες ή εργαζόμενους;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα:

2. Απαγορεύει το άρθρο 48 της Συνθήκης ΕΚ ή κάποια άλλη διάταξη του κοινοτικού δικαίου, και συγκεκριμένα το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1612/68 του Συμβουλίου (¹), τον διαφορετικό καθορισμό της ημερομηνίας αναφοράς για την προαγωγή, η οποία είναι κρίσιμη για την ένταξη στο μισθολόγιο των διδασκάλων/καθηγητών και βοηθών που εργάζονται στο καθού με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, και συγκεκριμένα όταν ο διαφορετικός αυτός καθορισμός συνίσταται στο ότι λαμβάνονται πλήρως υπόψη οι περιόδοι εργασίας που έχουν συμπληρωθεί πριν από την ημερομηνία του διορισμού, βάσει του μισού τουλάχιστον ωραρίου έναντι αυτού που προβλέπεται για τους πλήρως απασχολούμενους, στο πλαίσιο υπηρεσιακής σχέσεως προς ημεδαπό οργανισμό τοπικής αυτοδιοικήσεως ή κατά την άσκηση του επαγγέλματος του διδασκάλου/καθηγητή σε ημεδαπό δημόσιο σχολείο, πανεπιστήμιο, ανώτερο εκπαιδευτικό ίδρυμα ή στην Ακαδημία Καλών Τεχνών ή σε ημεδαπό ιδιωτικό σχολείο που διέπεται από το δημόσιο δίκαιο, ενώ οι

περίοδοι εργασίας που έχουν συμπληρωθεί σε παρεμφερή ιδρύματα κρατών μελών μπορούν να ληφθούν πλήρως υπόψη μόνον κατόπιν άδειας του ομοσπονδιακού Υπουργού Οικονομικών, εφόσον έχουν ιδιαίτερη σημασία για την επιτυχή άσκηση των καθηκόντων του εργαζομένου με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, στις άλλες δε περιπτώσεις λαμβάνονται υπόψη κατά το ήμισυ, εφόσον η υπηρεσιακή σχέση έχει αρχίσει μέχρι τις 30 Απριλίου 1995, και, σε περίπτωση ενάρξεως της σχέσεως αυτής σε μεταγενέστερη ημερομηνία, λαμβάνονται υπόψη κατά το ήμισυ μόνον εφόσον δεν υπερβαίνουν συνολικά την τριετία;

Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο και στο δεύτερο ερώτημα:

3. Υφίστανται χρονικοί περιορισμοί για τον συνυπολογισμό των περιόδων που έχουν συμπληρωθεί σε οργανισμούς ή σε ιδρύματα των κρατών μελών που είναι παρεμφερή προς τα ανωτέρω παρατεθέντα;

(¹) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 33.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε ο Social Security Commissioner με διάταξη της 8ης Μαΐου 1998, στις υποθέσεις Regina Virginia Hepple, Anna Stec, Patrick Vincent Lunn, Oliver Kimber και Sybil Spencer κατά Adjudication Officer

(Υπόθεση C-196/98)

(98/C 234/33)

Με διάταξη της 8ης Μαΐου 1998, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 22 Μαΐου 1998, ο Social Security Commissioner, στο πλαίσιο των διαφορών μεταξύ Regina Virginia Hepple, Anna Stec, Patrick Vincent Lunn, Oliver Kimber και Sybil Spencer, αφενός, και Adjudication Officer, αφετέρου, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Επιτρέπει το άρθρο 7 της οδηγίας 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου (¹) σε κράτος μέλος να επιβάλει ανόμοιες προϋποθέσεις ως προς την ηλικία, συναρτώμενες προς τα διαφέροντα μεταξύ ανδρών και γυναικών όρια ηλικίας συνταξιοδότησεως που προβλέπει το νομοθετικό του σύστημα συντάξεων γήρατος, όσον αφορά την κτήση δικαιώματος επί μιας παροχής έχουσας τα χαρακτηριστικά επιδόματος λόγω απώλειας εισοδήματος που προβλέπει το νομοθετικό σύστημα ασφαλίσεως κατά των κινδύνων εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας, με αποτέλεσμα να καταβάλλονται εβδομαδιαίως, στο πλαίσιο του συστήματος αυτού, διαφορετικά ποσά σε άνδρες και γυναίκες που βρίσκονται κατά τα λοιπά σε όμοιες καταστάσεις, ιδίως όταν η εν λόγω άνιση μεταχείριση:

- α) δεν επιβάλλεται από οποιοδήποτε οικονομικό λόγο σχετικό με οποιοδήποτε από τα δύο αυτά ασφαλιστικά συστήματα και
- β) ουδέποτε έχει επιβληθεί στο παρελθόν, επιβάλλεται δε για πρώτη φορά πολλά έτη μετά την εγκαθίδρυση των δύο ασφαλιστικών συστημάτων, αλλά και μετά τις 23 Δεκεμβρίου 1984, οπότε εξέπνευσε η προθεσμία που τάσσει το άρθρο 8 της οδηγίας για την πλήρη εφαρμογή της;

2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, βάσει ποιών κριτηρίων μπορεί να κριθεί αν οι ανόμοιες προϋποθέσεις ως προς την ηλικία, όπως είναι αυτές που επιβλήθηκαν εντός της Μεγάλης Βρετανίας για το επίδομα λόγω απώλειας εισοδήματος από το 1988/89 και εφεξής, είναι αναγκαίες προκειμένου να διασφαλιστεί η συνοχή των ασφαλιστικών συστημάτων ή περιλαμβάνονται μεταξύ των ζητημάτων που τα κράτη μέλη δύνανται, δυνάμει του άρθρου 7, να αποκλείουν από το πεδίο εφαρμογής της οδηγίας;

3. Αν οι εν λόγω ανόμοιες προϋποθέσεις ως προς την ηλικία δεν εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 7, επιβάλλει η αρχή του αμέσου αποτελέσματος στο εθνικό δικαστήριο (ελλείψει εθνικής νομοθεσίας προς συμμόρφωση προς την οδηγία) να διορθώνει την άνιση μεταχείριση χορηγώντας μια συμπληρωματική παροχή σε κάθε ενδιαφερόμενο καθ' οποιονδήποτε εβδομάδα κατά την οποία το ποσό της παροχής που προβλέπει για το άτομο αυτό το σύστημα ασφαλίσεως κατά των κινδύνων εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας είναι μικρότερο από εκείνο που προβλέπει για άτομο του ετέρου φύλου, ευρισκόμενο κατά τα λοιπά σε όμοια κατάσταση, χωρίς να λαμβάνει υπόψη

α) οποιοδήποτε αντίστροφο πλεονέκτημα το οποίο παρέχεται στο οικείο άτομο κατά τη διάρκεια άλλων εβδομάδων, οπότε προβλέπεται η καταβολή σ' αυτό μεγαλύτερου ποσού απ' ό,τι σε άτομο του ετέρου φύλου ευρισκόμενο κατά τα λοιπά σε όμοια κατάσταση ή/και

β) την ύπαρξη ή την άσκηση των παρεχομένων από το σύστημα συντάξεων γήρατος επιλογών — οι οποίες διαφοροποιούνται ανάλογα με το φύλο — όσον αφορά την ηλικία συνταξιοδότησεως, που μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα, σε συνδυασμό με τις ανόμοιες προϋποθέσεις ηλικίας που θεσπίζονται δυνάμει του συστήματος ασφαλίσεως κατά των κινδύνων εργατικού ατυχήματος και επαγγελματικής ασθένειας, αυξομειώσεις (και ανισότητες μεταξύ) των ποσών που καταβάλλονται εβδομαδιαίως δυνάμει του συστήματος αυτού, γεγονός το οποίο ορισμένες εβδομάδες δρώ υπέρ του οικείου ατόμου ενώ άλλες εβδομάδες δρώ υπέρ του ατόμου του ετέρου φύλου που βρίσκεται κατά τα λοιπά σε όμοια κατάσταση;

Ή θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα αμέσως ανωτέρω και, αν ναι, ποιές αρχές πρέπει να εφαρμόζονται επ' αυτών, υπό το φως του αμέσου αποτελέσματος του άρθρου 4;

(¹) Οδηγία 79/7/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1978, περί της προοδευτικής εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών σε θέματα κοινωνικής ασφαλίσεως (ΕΕ ειδ. έκδ. 05/003, σ. 160).

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας, που ασκήθηκε στις 20 Μαΐου 1998

(Υπόθεση C-197/98)

(98/C 234/34)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μ. Πατακιά και τον Bernard Mongin, μέλη της